

เดือนกุมภาพันธ์
ช่วงวันที่ 5 - 18 กุมภาพันธ์ 2568

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศเย็นกับมีหมอก ในตอนเช้า	1. พริก	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	1. เพลี้ยไฟพริก	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยง จากยอด ใบอ่อน ตาตอก และตอก ทำให้ใบ หรือ ยอดอ่อนหงิก ขอบใบหงิกหรือม้วนขึ้นด้านบน ถ้าเข้าทำลายระยะพริกออกดอก จะทำให้ ดอกพริกร่วงไม่ติดผล การทำลายในระยะผล จะทำให้รูปทรงของผลบิดงอ ถ้าการระบาด รุนแรงพืชจะชะงักการเจริญเติบโต หรือแห้งตาย ในที่สุด มักพบระบาดมากในช่วงอากาศแห้งแล้ง	1. สุ่มสำรวจพริก 100 ยอดต่อไร่ ทุกสัปดาห์ โดยเคาะลงบนแผ่นพลาสติกสีดำ และทำการ ป้องกันกำจัดเมื่อพบเพลี้ยไฟพริกเฉลี่ย มากกว่า 5 ตัวต่อยอด ในขั้นต้นควรเพิ่ม ความชื้นโดยการให้น้ำ อย่ายปล่อยให้พืชขาดน้ำ เพราะจะทำให้พืชอ่อนแอ และเพลี้ยไฟพริก จะระบาดอย่างรวดเร็ว 2. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการ ป้องกันกำจัด เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตราราด 30 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิลิโพรล 10% OD อัตราราด 40 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ สไปเมซิเจน 24% SC อัตราราด 30 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ อิมาเมกตินเบนโบเซต 1.92% EC อัตราราด 30 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟิโทนาฟอส 10% SC อัตราราด 40 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ พรีพรีนิล 5% SC อัตราราด 40 มิลลิลิตรต่อไร่ 20

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. แผลงหัวขาว ยาสูบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบ และเป็นพาหะนำโรคที่เกิดจากไวรัส ทำให้ใบพริกหงิก ซีดต่าง หรือใบหงิกเหลือง ยอดไม่เจริญ และต้นพริกไม่สมบูรณ์ ผลพริกที่ได้ไม่มีคุณภาพ	ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น สไปรมิซิเฟน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทโพรซีน 50% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บูพโรเฟซิน 40% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทามิพริค 20% SP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริค 10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่ว โดยเฉพาะใบล่าง เมื่อพบการระบาด
					<p>**** ขณะพ่นสารควรปรับหัวฉีดให้เป็นฝอยที่สุด และพ่นให้ทั่วตามส่วนต่าง ๆ ของพืชที่เลี้ยงไฟพริกอาศัยอยู่ กรณีระบาดรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสภาพอากาศแห้งแล้งควรใช้พุ่มทางใบ เพื่อช่วยย้้้้้นพริกที่ต้นตัวจากอาการใบหงิกได้ทันและเร็วยิ่งขึ้น</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในขณะนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			3. โรคใบค่างจุดวง แหวนเนื่อเยื่อตาย (เชื้อไวรัส <i>Tomato necrotic ringspot virus</i>)	พบอาการใบต่างสีเขียวเข้มสลับเขียวอ่อน เกิดอาการจุดวงแหวนบนเนื่อใบ และยังพบ อาการแผลเนื่อเยื่อตายสีน้ำตาลทั้งบนผลหรือ ใบ และกิ่งก้าน ต้นแคระแกร็นไม่เจริญเติบโต	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้พันธุ์ต้านทานโรค 2. ไม่นำเมล็ดพริกจากต้นที่ใช้โรค มาเพาะ ขยายพันธุ์ 3. ควาระกาะกล้าพริกในมุ้งกันแมลง และตัดเลือก กล้าพริกที่แข็งแรงและไม่เป็นโรคมานปลูก 4. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลงและรอบแปลงปลูก เพื่อลดแหล่งสะสมของเชื้อไวรัสและแมลงพาหะ เช่น สาบแรังสาบกา กะเม็ง หนูก้ายาง และ กระทกรก 5. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบ พริกที่แสดงอาการของโรคให้ถอนและนำไป ทำลาย หรือฝังดินนอกแปลงทันที 6. เชื้อไวรัสสามารถโรคพืช ยังไม่มีสารป้องกัน กำจัดโดยตรง แต่ป้องกันการระบาดของโรค ได้โดยพ่นสารฆ่าเชื้อแบคทีเรีย ซึ่งเป็นพาหะ นำโรคนี เช่น สาร สไปรมิพแรม 12% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนโทรานิลโพรอล 10% OD อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปริมิพิเฟน 24% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ

สัภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			4. โรคใบด่างซีดพริก (เชื้อไวรัส <i>Copsvicum chlorosis virus</i>)	พบอาการจุดซีดเป็นรูปร่างบนเนื้อใบ และบนผลพริก ต้นแก่เริ่มไม่เจริญเติบโต	<p>7. ไม่ปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรคได้แก่ มะเขือต่าง ๆ ยาสูบ แตงกวา ฟักทอง บวบเหลี่ยม และ มะระจีน เป็นต้น ใกล้เคียงปลูกพริก</p> <p>8. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควรปลูกพืชหมุนเวียนชนิดอื่น ที่ไม่ใช้พืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค เพื่อตัดวงจรของโรค</p> <p>การป้องกันกำจัดโรค เช่นเดียวกับโรคใบด่างจุดวงแหวนเนื้อเยื่อตาย</p>
			5. โรคใบหงิกเหลืองพริก (เชื้อไวรัส <i>Pepper</i>)	พบอาการใบหงิกเหลืองหรือขาวซีด ใบโค้งงอหงิกงอ บิดเบี้ยว ยอดเป็นกระจุก อาจพบอาการเส้นใบย่อยมีสีเหลืองและสามเป็น	<p>1. ใช้พื้นที่ต้นหมากพริก</p> <p>2. ไม่นำเมล็ดพริกจากต้นที่เป็นโรค มาเพาะขยายพันธุ์</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			yellow leaf curl virus: PeYLCV)	ร่างแหพบบริเวณนี้ไปร่วมด้วย ต้นแคระแกร็น ผลพริกต่าง บิดเบี้ยว และมีขนาดเล็กผิดปกติ	<p>3. ควรพ่นยากีฬาพริกในมุ้งกันแมลง และคัดเลือกกล้าพริกที่แข็งแรงและไม่เป็นโรคนาปลุก</p> <p>4. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลงและรอบแปลงปลูก เพื่อลดแหล่งสะสมของเชื้อไวรัสและแมลงพาหะ เช่น สาบแรังสาบกา กะเม็ง หงู่ยาง และกระทกรก</p> <p>5. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบพริกที่แสดงอาการของโรคล้างถอนและนำไปทำลาย หรือฝังดินนอกแปลงทันที</p> <p>6. เชื้อไวรัสสาเหตุโรคมักยังไม่มีสารป้องกันกำจัดโดยตรง แต่ป้องกันการระบาดของโรคได้โดยพ่นสารฆ่าแมลงหีขวยยาสูบซึ่งเป็นพาหะนำโรค เช่น สารสไปโรมีเฟน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไนเมโทรซิม 50% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทาไมพริต 20% SP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมดาโคลพริต 10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ทีโพรนิล 5% SC อัตรา 40</p>

<p>ผลการแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้</p>	<p>ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ</p>	<p>ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้</p>	<p>ปัญหาที่ควรระวัง</p>	<p>ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ</p>	<p>แนวทางป้องกัน/แก้ไข</p>
	<p>2. มะเขือเปราะ</p>	<p>ทุกระยะการ เจริญเติบโต</p>	<p>1. เมล่งท้าวขาวยวบ</p>	<p>ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบ และเป็นพาหะนำเชื้อไวรัสสาเหตุโรคนิ่วใน เมล็ดองุ่นมะเขือเปราะ ทำให้ผลผลิตลดลง</p>	<p>มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร 7. ไม่ปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค ได้แก่ มะเขือต่าง ๆ ยาสูบ แตงกวา ฟักทอง บวบเหลี่ยม และ มะระจีน เป็นต้น ใกล้เคียง ปลูกพริก 8. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควร ปลูกพืชหมุนเวียนชนิดอื่น ที่ไม่ใช่พืชอาศัยของ เชื้อสาเหตุโรค เพื่อตัดวงจรของโรค</p>
					<p>1. ก่อนการย้ายปลูก รอกันหมูนปลุกด้วย สารฆ่าแมลง ไดโนฟลูแธน 1.9% G อัตรา 2 กรัม ต่อหลุม สามารถควบคุมการเข้าทำลายของ แมลงหริ้วขาวได้ประมาณ 45 วัน (เมื่อใส่สาร ลงในหลุมแล้วให้รีบดินกลบสารบาง ๆ ก่อน ทำการย้ายกล้าลงหลุม เพื่อป้องกันรากพืช สัมผัสสารโดยตรง ซึ่งอาจทำให้เกิดความเน่า พืชต่อพืชได้) 2. เมื่อพบการระบาดของ พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น บูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 25 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลอร์นิคามิด 50% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ</p>

ภูมิภาค/เขตลุ่ม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. โรคใบหงิกเหลือง มะเขือ (เชื้อไวรัส <i>Tomato yellow leaf curl virus (TYLCV)</i>)	ใบยอดและใบอ่อนเหี่ยวหงิกมีสีเหลือง ขอบใบม้วนงอ ใบมีอาการต่างสีเขียวเข้มสลับ เขียวอ่อนหรือเหลือง ใบที่แตกใหม่มีขนาดเล็ก ต้นแคระแกร็น ทำให้มะเขือไม่ติดผลหรือ ติดผลน้อยมาก ผลจะบิดเบี้ยว และมีขนาดเล็ก ผิดปกติ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้พันธุ์ต้านทานโรค 2. คัดเลือกกล้ามะเขือที่แข็งแรงและไม่เป็นโรค มาปลูก 3. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลงและรอบแปลงปลูก เพื่อลดแหล่งสะสมของเชื้อไวรัสและแมลงพาหะ เช่น สาบแร้งสาบกา กะมั่ง หน้กย่าง กระชกรก ลำโพง ไทงหนง และขี้กาขาว 4. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้น ที่แสดงอาการของโรคให้ถอนและนำไป ทำลาย หรือฝังดินนอกแปลงทันที 5. เชื้อไวรัสสามารถแพร่กระจาย ยังไม่มีสารป้องกัน

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>กำจัดโดยตรง แต่ป้องกันการระบาดของโรคได้ โดยพ่นสารฆ่าแมลงทั่วๆไปยาสูบซึ่งเป็นพาหะ นำโรค เช่น นูโทรเฟซึม 40% SC อัตรา 25 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลอบิคามิค 50% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรเตตระเมท 15% OD อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไชแอมบรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไบเฟนทรีน 2.5% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือน้ำมัน ปีโตรเลียม เช่น ไวต์ออยล์ 67% EC อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>6. ไม่ปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค ได้แก่ พืชตระกูลแตง ตระกูลถั่ว ตระกูลมะเขือ พริก ขึ้นฉ่าย ยาสูบ งา กระพราชาว ต่ำถึง หงอนไก่ บานไม่รู้โรย และทานตะวัน เป็นต้น ใกล้แปลงปลูกมะเขือ</p> <p>7. แปลงที่พบการระบาดของโรค หลังจาก เก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลาย</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
3. ภาวะพรา โทรस्था เมงลัก	เก็บเกี่ยว	แมลงห้ำหาวยาสูบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ มักพบบริเวณหลังใบ ส่วนกลางของลำต้น นอกจากนี้ยังเป็นพาหะนำโรคที่เกิดจากเชื้อ ไวรัส	เมื่อพบการระบาด พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น สไปโรเตตราเมท 15% OD อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลอร์นาคอนิล 50% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิลโพรล 10% OD อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ซัลฟอกซาคลอร์ 50% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรเมอเฟน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ ไพรเมโทริซิน 50% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วเมื่อ พบการระบาด	1. การตัดแต่งกิ่งภายหลังเก็บผลผลิต ช่วยลด ที่หลบซ่อนของเพลี้ยจักจั่นมะม่วง ทำให้การ พ่นสารฆ่าแมลงมีประสิทธิภาพดีขึ้น 2. ถ้าไม่มีการป้องกันกำจัด มะม่วงจะไม่ติดผลเลย จึงควรพ่นด้วยสารฆ่าแมลงฟลูไพรอติฟูรัม 20% SL อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไคโนพิฟูแรน 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อ
4. มะม่วง	นทางช่อดอก - พัฒนาผล	1. เพลี้ยจักจั่น มะม่วง	ตัวอ่อน และตัวเต็มวัยทำลายใบอ่อน ช่อดอก ก้านดอก และช่อดอกอ่อน ระยะที่ทำความ เสียหายให้มากที่สุด คือ ระยะที่มะม่วงกำลัง ออกดอกโดยดูดน้ำเลี้ยงจากช่อดอก ทำให้ แห้งและดอกร่วง ติดผลน้อย หรือ ไม่ติดเลย ระหว่างที่เพลี้ยจักจั่นมะม่วงดูดกินน้ำเลี้ยงจะ ถ่ายมูลมีลักษณะเป็นน้ำหวานเหนียว ๆ		

<p>คุณภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้</p>	<p>ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ</p>	<p>ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้</p>	<p>ปัญหาที่ควรระวัง</p>	<p>ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ</p>	<p>แนวทางป้องกัน/แก้ไข</p>
				<p>ติดตามใบ ช่อดอก ผล และรอบ ๆ ทรงพุ่ม ทำให้ใบมีวงเวียงก ต่อมาจะเกิดราดำปกคลุม ถ้าเกิดมี ราดำปกคลุมมาก มีผลต่อการ สังเคราะห์แสง ใบอ่อนที่ถูกดูดน้ำเลี้ยง (โดยเฉพาะในระยะใบเฟสลาด) จะบิดงอโค้งลง ด้านใต้ใบจะมีอาการปลายใบแห้งให้สังเกตได้</p>	<p>น้ำ 20 ลิตร หรือ แลมน้ำตา-โซดาไลทริม 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทเมโทรซีน 50% WG อัตรา 10 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ นูโทรเฟซิน 40% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลอบนิคามิด 50% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีโทกแมม 25% WG อัตรา 2.5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทามิพริด 20% SP อัตรา 3 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่ว เมื่อสำรวจพบเพลี้ยจักจั่นมากกว่า 4 ตัว ต่อช่อดอก และพ่นซ้ำตามจำเป็น 3. การพ่นสารฆ่าแมลงให้มีประสิทธิภาพพ่น ให้ทั่วถึงสำคัญ มีเช่นนั้นตัวเต็มวัยจะเคลื่อนย้าย หลบซ่อนไปยังบริเวณที่พ่นสารฆ่าแมลงไม่ถึง นอกจากนี้ ยังต้องคำนึงถึงการปรับชีวิตให้ เป็นระยะอ่อนฝอย และระยะเวลาการพ่น 4. ใช้ น้ำฉีดล้างช่อดอกและใบ เพื่อช่วยแก้ปัญหา ช่อดอกและใบจากโรคราดำบ้าง ถ้าแรงอัดฉีด ของน้ำแรงพอก็ช่วยให้เพลี้ยจักจั่นมีวงเวียง</p>

สัปดาห์แวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. โรคราดำ (เชื้อรา <i>Capnodium</i> sp., <i>Meliola</i> sp.)	พบการบราสีดำบนใบ ถึง ช่อดอก หรือผล ทำให้ดอกบานช้า หรือบานผิดปกติ หรือเหี่ยวและหลุดร่วง บางครั้งทำให้ไม่ติดผล ถ้าเป็นที่ผลอ่อนอาจทำให้ผลเหี่ยวและหลุดร่วง	<p>1. พ่นน้ำบปส์ล้างสารเหนียวที่แมลงปากดูดขับถ่ายไว้ และคราบราดำ เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค</p> <p>2. เนื่องจากเชื้อราเจริญบนสารเหนียวที่แมลงปากดูด เช่น เพลี้ยจักจั่นเมฆวง เพลี้ยหอย และเพลี้ยแป้งขับถ่ายไว้ จึงควรพ่นสารฆ่าแมลง ดังนี้</p> <p>- เพลี้ยจักจั่นเมฆวง ไดแก๊ว ฟลูไทรติฟูโรน 20% SL อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แกลบ์คา-ไซยาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพรโพรซีน 50% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บูโพรเฟนิน 40% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลอร์นิคามิด 50% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20</p>

<p>ศก.ที่พบในเขตลุ่ม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้</p>	<p>ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ</p>	<p>ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้.</p>	<p>ปัญหาที่ควรระวัง</p>	<p>ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ</p>	<p>แนวทางป้องกัน/แก้ไข</p>
			<p>3. โรคราแป้ง (เชื้อรา <i>Oidium magyaroe</i>)</p>	<p>อาการที่ชัดเจน พบเชื้อราที่มีลักษณะเป็นผงสีขาว คล้ายแป้งขึ้นฟูตามก้านช่อดอก ก้านดอกย่อย และดอก ดอกมีลักษณะซีดเป็นสีน้ำตาลอ่อน ต่อมาเปลี่ยนเป็นสีดำ ทั้งง่ามและหลอดรวง บางครั้งง่ามหลุดแต่ก้าน ช่อดอกมีสีเข้มกว่าปกติ ไม่ติดผล หากติดผลจะได้อายุที่สั้นขนาดเล็ก ไม่สมบูรณ์ และหลุดร่วงง่าย อาการเริ่มแรกเป็นจุดแผลสีค่อนข้าง ซีดเหลือง พบเชื้อราที่มีลักษณะเป็นผงสีขาว คล้ายแป้งขึ้นปกคลุมผิวใบ หากอาการรุนแรง แผลจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเทา และใบบิดเบี้ยว ผิดปกติ</p>	<p>หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบ อาการของโรค หนึ่งด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เฮกซะโคนาโซล 5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ คาร์เบนดาซิม 50% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ เบนนิล 50% WP อัตรา 6 - 10 กรัม ต่อไร่ 20 ลิตร หรือ ไตรฟลอกซีโสตโรบิน 50% WG อัตรา 5 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร หรือ ซัลเฟอร์ 80% WG อัตรา 20 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร หรือ ซัลเฟอร์ 80% WP อัตรา 20 - 30 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร ทุก 7 วัน</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	5. เงาะ	ทางช่อดอก - ผลอ่อน	โรคราน้ำค้าง (เชื้อรา <i>Oidium kapheli</i>)	พบโรคราน้ำค้างมากในระยะที่เงาะสร้างช่อดอกและผลอ่อน โดยพบผงสีขาวหรือสีเทาอ่อน คล้ายแป้งเกาะบนช่อดอก และตามร่องขนของผล ทำให้ติดผลน้อย หรือไม่ติดผล ถ้าติดผลจะมีขนาดเล็กไม่สมบูรณ์ หลุดร่วงง่าย หรือทำให้ผลเน่าแห้งติดคาที่กิ่งก้านช่อ หากเป็นโรคในระยะผลโตจะทำให้ช่อกแห้งแข็ง ผิวผลมีสีคล้ำไม่สม่ำเสมอ ถ้าอาการรุนแรงจะทำให้ช่อกุดเรียกว่า เงาะชมนเกลียน ในระยะที่ผลกำลังสุกส่วนที่มีเชื้อราปกคลุมจะมีสีคล้ำกว่าปกติ นอกจากนี้ อาจพบอาการของโรคที่ส่วนยอดและใบ หากอาการรุนแรงจะทำให้ใบอ่อนร่วง	<p>**** สารซัลเฟอร์ ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศร้อนหรือมีแดดจัด เพราะอาจจะทำให้พืชเกิดอาการไหม้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ถ้าจัดวัชพืชในแปลงปลูก และตัดแต่งทรงพุ่มเงาะให้โปร่ง เพื่อให้อากาศถ่ายเทสะดวก เป็นการลดความชื้นในทรงพุ่ม และไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค 2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบเริ่มมีอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค 3. หากพบมีการระบาดของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ซัลเฟอร์ 80% WP อัตรา 30 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร หรือ ไตรโพรรีน 19% ECC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ เบนิมิล 50% WP อัตรา 10 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร และควรหยุดพ่นสารก่อนเก็บผลผลิตอย่างน้อย 15 วัน
					**** ไม่ควรพ่นสารในช่วงดอกบาน เพื่อ

<p>สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้</p>	<p>ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ</p>	<p>ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในขณะนี้</p>	<p>ปัญหาที่ควรระวัง</p>	<p>ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ</p>	<p>แนวทางป้องกัน/แก้ไข</p>
	<p>6. คริสต์มาส</p>	<p>ทุกระยะการเจริญเติบโต</p>	<p>แมลงหริ่งขาว ไยถสีเขียว และแมลงหริ่งขาวยาสูบ</p>	<p>ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยอาศัยอยู่รวมเป็นกลุ่มใต้ใบ โดยตุ่มกินน้ำเลี้ยง ทำให้เกิดรอยแผลเป็นจุดสีเหลืองขนาดเล็ก จากนั้นใบเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและแห้ง นอกจากนี้แมลงหริ่งขาวยังเป็นพาหะนำเชื้อไวรัสเข้าสู่พืช</p>	<p>ป้องกันผลกระทบต่อการผสมเกสร สำหรับสารซิลิเฟอร์ ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศร้อน หรือมีแดดจัด เพราะอาจทำให้เกิดอาการไหม้ที่ข้อดอกและผลอ่อนได้</p> <p>1. หมั่นกำจัดวัชพืชที่ภายใน และรอบแปลงปลูก โดยเฉพาะวัชพืชที่เป็นพืชอาศัยของแมลงหริ่งขาว เช่น หญ้ายาว เป็นต้น และไม่ปลูกพืชอาศัยของแมลงหริ่งขาวใกล้แปลงปลูกต้นคริสต์มาส</p> <p>2. เลือกใช้ต้นพันธุ์คริสต์มาสที่แข็งแรง ปลอดภัย และแมลง</p> <p>3. ติดตั้งกับดักวางเหยื่อสีเหลืองใบแปลงปลูก อัตรา 5 กับดักต่อแปลงปลูก โดยเปลี่ยนกับดักทุก 30 วัน สักรวบรวมประชากรของแมลงหริ่งขาวทั้งบนต้นและใบกับดักตลอดการปลูกต้นคริสต์มาส</p> <p>สี่ปีต่อไร่ละ 1 ครั้ง ถ้าพบแมลงหริ่งขาวเฉลี่ย 3 ตัวต่อกับดัก หรือ บนต้นทำการสำรวจ 50 ต้น ถ้าพบแมลงหริ่งขาว 10 ต้น ให้พ่นด้วยสารกำจัดแมลง เช่น ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ</p> <p>สไปรมิซเฟน 24% SC อัตรา 15 มิลลิลิตร</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางการป้องกัน/แก้ไข
					<p>ตอนน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพอฟซิน 40% SC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อหน้า 20 ลิตร หรือ ไทอะมีโทกนแชน/แลมเบต้า-ไซฮาโลทริน 14.1/10.6% ZC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อหน้า 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพรีด 70% WG อัตรา 5 กรัมต่อหน้า 20 ลิตร เน้นพ่นสารกำจัดแมลงใต้ใบ เมื่อพบแมลงหิวข้าวระบัด พ่นสารติดต่อกัน อย่างน้อย 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกัน หลายครั้ง เพราะจะทำให้แมลงหิวข้าวต้านทาน ต่อสารกำจัดแมลงได้</p>

รายงาน : สถาบันวิจัยพืชสวน (บางสาขาประเสริฐ) ข้อมูลจาก : สวส, ศวคส.เพชรบูรณ์. และ ศวค.เลย
 ผู้กลั่นกรอง : สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช